

OSOBNÍ ZPRÁVY

Prof. PhDr. Stanislav Kratochvíl, CSc.

- 65 let

Při Kratochvílových nových jubileích se nemusí opakovat to, co o něm bylo napsáno při jubileích předchozích [1, 2]. Profesor Kratochvíl (nar. 25. 8. 1932 v Brně) zatím stačil v každém dalším období připsat ke svému životu i dílu nové kapitoly.

Poukážme nejprve na *nové publikace*. V roce 1995 vydal v Galénu „Skupinovou psychoterapii v praxi“, která je praktickým návodem jak pracovat se skupinami, ilustrovaným mnoha výstižnými příklady z autorovy praxe. V Čs. psychiatrii (1993-94) vyšla série jeho šesti článků o ženské sexualitě, které se opírají o výzkumná data od zdravých i neurotických žen, získaná mj. i jeho původním dotazníkem SGŽ. V České a Slovenské psychiatrii uveřejnil také své pojetí eklektické a integrativní psychoterapie, které podrobněji rozpracoval v rozsáhlé stati „Integrace v psychoterapii“ pro Acta Universitatis Palackianae (1995). Ve svém jubilejním roce dokončil nové zpracování učebnice psychoterapie pod názvem „Základy psychoterapie“, která bude vydána na podzim 1997.

Podíváme-li se jen na publikované dílo, které za Standou Kratochvílem při jeho pětadesátinách stojí, je to 11 knih. Z nich „Psychoterapie“, která vyšla již třikrát, „Manželská terapie“, „Terapie funkčních sexuálních poruch“, „Hypnóza“, „Klinická hypnóza“ a „Skupinová psychoterapie v praxi“ patří bezesporu k základnímu fondu české odborné lékařsko-psychologické literatury.

Kratochvíl tvrdí, že se mu vůbec nepíše lehce, že často sedí mnoho hodin bezradně za svým malým „Konsulem“, na který si vydělal brigádou v brněnské Zbrojovce ještě za studentských let, než se mu podaří dát dohromady jednu pořádnou stránku. O to je tedy jeho zásluha o obohacení naší literatury větší.

Kratochvíl není jen uznávaným autorem, ale je i oblíbeným řečníkem. Jeho „spatrá“ přednášené příspěvky na Česko-Slovenských psychoterapeutických konferencích, seminářích a výcvikových kurzech jsou vždy bohatě navštíveny a sledovány s velkou pozorností, jak pro jejich obsah, tak pro příjemný neurážející humor. Pokud jde o poslední 20. jubilejní psychoterapeutickou konferenci v Luhačovicích, zaslužil se se svými kroměřížskými spolupracovníky o její zdařilý průběh i po stránce organizační.

V uplynulém pětiletí pokračoval Kratochvíl ve svých tradičních úvodních i pokračovacích hypnotických kurzech, s doc. Plaňovou vedl integrativně orientovanou výcvikovou komunitu olomouckého Institutu pro integrativní psychoterapii a psychologické poradenství a od roku 1995 převzal sám zodpovědnost za další čtyřletou komunitu téhož institutu.

Jako místopředseda České psychiatrické společnosti a člen výboru Společnosti pro psychoterapii a rodinnou terapii jezdí z Kroměříže na výborové schůze těchto společností do Prahy, kde v jedné osobě hájí zájmy psychoterapeutů, psychologů, psychiatrických léčeben a Moravy. Jako člen redakční rady České a Slovenské psychiatrie pomohl svými kritickými posudky zvýšit úroveň řady příspěvků. Jako univerzitní profesor pomohl s potěšením habilitovat na docenty Karla Balcara, Janu Kocourkovou, Oldřicha Matouška a Jana Vymětala a na profesora Jiřího Hoskovce.

Ze zahraničních cest se mu v uplynulém pětiletí podařilo aktivně se zúčastnit konference eklektické a integrativní psychoterapie v Lyonu, konference o vývoji psy-

choterapie v Hamburku, o ericksonovské psychoterapii v Mnichově a o krátké psychoterapii v San Francisku a také provést vyžádaný výcvik ruských psychoterapeutů jednak ve Vladivostoku a jednak při plavbě parníkem Sibíří po Jeniseji. O většího absolvovaných akcí podal poutavé zprávy, většinou uveřejněné v Čs. psychiatrii. V tomto časopise se také stále dělí o své poznatky z nově získávaných a studovaných zahraničních knih v informativních recenzích.

To vše jsou činnosti navíc k jeho dvěma základním pracovním úvazkům, úvazku vedoucího psychologa v psychiatrické léčebně v Kroměříži, kde také stále superviduje známé psychoterapeutické oddělení pro léčení neuróz, a půlúvazku profesora na katedře psychologie Filozofické fakulty v Olomouci, kde přináší zejména obecnou a speciální psychoterapii a sexuální psychologii, vede semináře, stáže a cvičení a řadu diplomových a doktorských prací.

Pracoval jsem se Standou při vlastních profesionálních začátcích na jeho kroměřížském pracovišti, později jsem s ním několik let sdílel asistentickou pracovní na katedře psychologie v Brně, mnoho let jsme spolupracovali na vedení kurzů hypnózy a vzájemně profesionální i osobní kontakty trvají už třicet let. Naše společné zážitky ze zahraničních cest mi umožnily hlubší poznání Standovy tolerantní osobnosti. Jevil se vždy jako člověk aktivní, veselý a vldný, pozitivně laděný ke světu i k lidem, snažící se o vysokou úroveň práce s pacienty, výuky i výzkumů a zároveň jako člověk systematický, pracovitý a vytrvalý, kterému se jeho dílo dařilo. Bezpečné zázemí mu vždy poskytovala a stále poskytuje jeho manželka Vlasta. Dcera Iva i syn Aleš se jim vyvedli a dnes si Standa navíc pochvaluje své dvě milované vnučky, Petrušku a Katusku.

Při pětadesátce bych rád jubilantovi popřál konečně už zasloužený odpočinek, i když zároveň chovám naději, že i při jeho sedmdesátce bude k jeho životu a dílu stále ještě co dodat.

LITERATURA

1. Hájek, P., Bouchal, M.: PhDr. Stanislav Kratochvíl, CSc. padesátinám. Čs. Psychiat. 1982, 78, s. 287.
2. Bouchal, M.: Prof. PhDr. Stanislav Kratochvíl, CSc. šedesátinám. Čs. Psychiat. 1992, 88, s. 204-206.

Prof. PhDr. Mojmir Svoboda, CSc.

ČESKÁ A SLOVENSKÁ PSYCHIATRIE

ČÍSLO 5 - ROČNÍK 93 - 1997